

Catalunya, país emergent

Ramon Tremosa

Edicions 3i4. València, 2008

Jacint Ros Hombravella

Catedràtic emèrit d'economia de la UB

El 2008, Ramon Tremosa, professor de Teoria Econòmica de la UB, ha complert amb el seu ritme anual de publicació de textos referents a l'economia catalana –al marge dels articles acadèmics sobre economia monetària i regional a revistes acadèmiques de prestigi com *Applied Economics*.

En aquesta ocasió, l'exploració de potencialitats positives prima sobre l'estricta «queixa» que nodria, ben racionalment, els seus anteriors treballs *El sector públic a Catalunya (1985-1998)*. *Una atròfia persistent?* (2002) –redactat conjuntament amb la meua persona–, *L'espoli fiscal. Una asfíxia premeditada* (2004) –amb Jordi Pons– o *Estatut de Catalunya. Veritats contra mentides* (2005). L'obra que tractem, més aviat segueix la línia de *Estatut, aeroports i ports de peix al cove* (2006). Molts d'aquests llibres han estat a rànquings de vendes significatius, com per exemple el de *La Vanguardia*, en el qual *Catalunya, país emergent* s'hi ha mantingut diferents setmanes tot pressionant les bones *Memòries (1930-1980)* del president Pujol.

Ja a la introducció, Tremosa ens avisa que «Sense economia no hi ha cultura, i en el cas dels catalans, ni llengua ni nació [...] en un país que creix –econòmicament–

els seus habitants de generacions hi reforcen els seus lligams de pertinença». Però la tesi, la proposta central d'aquest bon llibre, és que Catalunya –país que protagonitzà una avançada Revolució Industrial a les darreries del segle XVIII i al llarg del XIX, tant deficientment estudiada per Jordi Nadal (1929) –, pot tornar a ser un país emergent –i no madur o caduc– dins l'escenari internacional si advoca per una bona competitivitat i una bona tria de sectors de futur.

Precisament, Tremosa no para massa atenció als sectors de futur, segurament perquè els dona per coneguts –la biotecnologia, les comunicacions, els serveis avançats a les empreses... –. En canvi, insisteix molt i argumenta sobre la importància, donada la situació geogràfica de Catalunya, de les potencialitats en l'àmbit de la logística, sobretot com a porta d'entrada a Europa de les mercaderies asiàtiques tan creixents. Port i aeroport, és clar. I sistema ferroviari. Línies cap Europa. Menjar-li quota a Rotterdam pot ser l'objectiu.

Avis per a navegants: Tremosa titula, o subtitula, un capítol del llibre «Funcionaris contra empresaris», denunciant que l'excés de regulacions i de la seva aplicació burocràtica pot ser un entrebanc al desplegament productiu, a la logística i a la indústria, posant exemples concrets que curiosament no abasten el tema de l'excessiva regulació del comerç –a favor del petit comerç, ineficient i

Catalunya pot tornar a ser un país emergent dins l'escenari econòmic internacional si advoca per la competitivitat i els sectors de futur

contrari als interessos del consumidor-. En aquesta línia, detecta les baralles locals i comarcals i les actuacions de secretaris i alts funcionaris municipals, que són «els que es queden vers els polítics», com a possibles entorpidors del procés de reconversió econòmica.

De la mateixa manera, Tremosa es centra en l'aeroport del Prat pel que veu una àrea d'influència potencial d'entre 300 i 450 quilòmetres, recordant però la seva submissió a AENA/Fomento, dels que depèn «única i exclusivament». L'autor esbomba que malgrat tot, el Prat ha doblat el nombre de passatgers i de vols des de 2000, arribant als 33 milions i una quota de mercat del 28%.

Sobre Iberia i la seva estratègia –el pont aeri entre Barcelona i Madrid segurament és la línia més rendible del món– ho diu tot reproduint unes paraules del seu director de vendes en el marc d'un congrés organitzat recentment per Caja Madrid, és a dir, amb Esperanza Aguirre al darrere: «des de Barcelona ja només volem a Londres i París, però aviat les eliminarem; només potenciarem el hub de Madrid». I això per no parlar dels vols tansoceànics...

El llibre deixa clara la ideologia econòmica de Tremosa. «Si es vol ser d'esquerres només es pot ser liberal d'esquerres, ja que sense comprensió i un entorn favorable a la inversió empresarial i a la iniciativa individual no hi ha creació de riquesa ni, per tant, la seva posterior distribució». A la pàgina 147 i a la 153 recull del gran economis-

ta Mancur Olson (1932-1988) la necessitat «d'un Govern potenciador del mercat» mitjançant el marc adient en les institucions.

Una excel·lent obra sobre el futur econòmic del país complementada amb mapes, quadres i gràfics, més una àmplia bibliografia i el reconeixement als quinze executius entrevistats. |

